

145 Sommerens Ø

Farvel til en lidet besunget sommer

Musik: Mogens Jermiin-Nissen

Tekst: Piet Hein

1. Hver - gang en som - mer i - gen kom - mer dra - gen - de
 dvæ - len - de fa - ren - de hen, er det som kom man i
 dy - bet af da - ge - ne hjem til sin hjem - egn i - gen.

1. Hvergang en sommer
 igen kommer dragende,
 dvælende, farende hen,
 er det som kom man i dybet af dagene
 hjem til sin hjemegn igen.

2. Ude i verden, hvor jorden og himlene
 skifter i ukendte skær,
 længes man ind i sit øriges svimlende
 verden af lunerigt vejr.

3. Åh, at forundes at komme på luftene
 let som et løvetandsfrø
 ned i det syngende, soledede, duftende
 græs på en sommergrøn ø.

4. Her er man hjemme, hvor stormen og vindene,
 solen og skyerne går,
 midt i det nu, som er selve den rindende
 tråd mellem aldre og år.

5. Her mellem havet og strømmen og stenene
 nynner en langelig sang
 samlende alt som har været, forenende
 alt som skal være engang.

6. Stranden, den stride, bestormet af vandene,
 lægger sin vandrende ring
 lukkende rundt om de varige, standende
 enkle og evige ting.

7. Tavse, mens druehyld løfter mod rummene
 sommerens glødende bær,
 glider vi ind i den skridende, summende,
 susende sommer og *er*.

Musik: Copyright © by Edition Egved, Danmark. Trykt med tilladelse
 Tekst: Copyright ©. Gengivet med venlig tilladelse fra Piet Hein a/s. Middelfart